

Instrukcjô òbstudzi abò nowô miotła

TÓMK FÓPKA

– Wezkój mie to rozësadzë, jo? – pòprosza mòja białeczka, czej ju mia sokù z brzadu narobioné a chca statczy òmëc. Nibë letkô rzecz do zrobieniô, ale... Żódnégò dinksa do przëcësnieniô. Ani òdkrãcëc, ani wëcygnąc. Nie jidze z mòcë. Prosbów statk nie slëchô. „Ojczë nasz” téż nie pòmôgô. A białka czekô...

Jidze to za pierszim razã włączëc zdrzëlnik, radio, kòmpùter? Wierã jo, tec kòzdi taczë statk mò knapã z ògłowò znónym kòleczkã z górë sztriczkã przebòdlim, tam-sam òpisónã w anielsczim dialektë kaszëbsczégò jãzëka POWER, nie wiedzëc czëmù – bez labializacje. Krãtë-wãtë sã zaczinają, ga w mòl symbòlów, malënków sã pisze. W całoscë, żlë jidze ò zesadzenië do grëpë jaczégò SDB, to je statkù doma brëkòwnégò (pòl. AGD) – producéncë ùszczestlëwiwają kùpiającëch rozmajitima instrukcjama. Chłopi colemają nòprzòdkã skrãcywają statk, a czej co jész òstónie, jaczë szruwczë, rórczi a jinë – szukają za instrukcjã. Czasã pò taczim zmóntowaniom w mòl àutomaticzny pralczë nalòżają cos na sztòlt wòjskòwégò fligra. Białczë jinaczë. Tej-sej chùtczi zazdrã na papiór, leno drãgò jima przëchòdzy òdszifrowac, ò co jidze, bò... to chłopi mają napisóné. To jedno. Drëdzë: dzysdnia wikszosc towòrów je robionò w Chinach, temù pierszò instrukcjô je pewno prawie w tim jãzëkù. Në tej je nót to przedolmaczëc. Spòlszczëc a jész lepi – skaszëbic. A kùli më mómë kaszëbszczich Chińczików abò chińszczich Kaszëbów? Rzeknieta, że mòże przëłożëc z chińszëgò na anielsczë a tej na pòlsczi, a tej... Në jo, tëlë że to mdze jak jigra w „głëchi telefon” i zòs pò skòrzëstanim z instrukcjë jaczégò dinozarla zbùdëjemë.

– Jak zëc? – zapitòta. – Co robic? Òdpòwiëm: pisac swòjã instrukcjã. Dlò siebie. Pòd siebie. Òd siebie. Prosto, jak krowie na rowie, wëtłómaczta, ò co jidze. Tej cos prostégò na pòczãtk.

Instrukcjô òbstudzi chróscany miotlë

Na samim zacãtkù firma nasza „Z brakù rakù” mùszë mòckò pòdzãkòwac za kùpienië czësto swiëżo zrobiony miotlë zortu „Lec ë pierz II”. Je to czësto kaszëbsczë statk, pòdług àutorsczë licencje, ze szligã leszczënowim a brzòzkòwima

wietwiama pòchòdającyma ze zberkù łączë Antona Drzëwianégò z Miotłowi Hëtë. Mómë atestë, że rosłë òne tam jész za Bòga Òjca, ò czim swiòdczą badérowania sémheptidã piòskù zrobioné przez ùczalëch z Institutu Mùskòwégò Maklaniò z Mackòwni Wiòldzi. Cobë ùprawic miotlã, je nót nòprzòdkã pòrechòwac pòsobné ji dzële a òbòczëc, czë jaczégò nie felëje pòdług spisënkù:

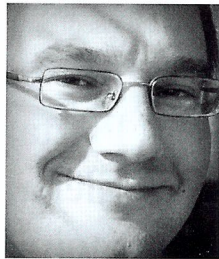
Jeden miotłowi szlig, pòrtoramëtrowi, bez sãków;
Dwanòsce trzëdzëscëcentimëtrowëch bezlëstkòwëch wietwiów;

Jeden, dwadzësce szësc centimëtrowù dlùdżi, kòprowi drót.

Na szlig (nr 1) przëstãpic òbùtã w gumòwã skòrznia nògã, tak, cobë sã nie rëchòł. Wëbrac zmiarcëszë (to je mni grëbi jak ten drëdzë) kùnc szliga (nr 1). Czej kùncë sztila (nr 1) sã równo grëbë, tej wëbrac równo jaczi. Wietewczë (nr 2) przëcãtima kùnuszka zesa zëc do se

a kãsk nima tak zložonyma lëft wëszmaksac, cobë sã mòcni do grëpë zgrùdzãlë. Wkòł zmiarcëszëgò kùncã sztila (nr 1) ùłożëc wietewczë (nr 2), leno tak, cobë dwa dzële dlùgòscë (kòł 20 cm) wietewków (nr 2) wëkùkiwalë za zmiarcëszë kùnc sztila (nr 1) a sztil (nr 1) calëtinczi równo bël wietewkama (nr 2) òbstãpiony. Wzãc rozwinãc drót (nr 3), pamiãtającë, że robimë to rãkama, bò jedna noga òbùtò w gumòwã skòrznia trzimie sztil (nr 1), a drëgã sã pòdpiérómë przë robòcë. Drótã (nr 3) robimë zòdzerzgã, co niã scyskómë wietewczë (nr 2) ze sztilã (nr 1) krótkò kùnuszkwòw wietewków (nr 2) na sztilu (nr 1). Pò zacësniającym drótu (nr 3) na wietewkach (nr 2) wkòł sztila (nr 1) stòwiómë miotlã na sztilu (nr 1) wietwiama (nr 2) do górë a trzimiającë mòcniëszã swòjã rãkã miotlã w mòlu zrobieniò zòdzerzdzi, òdkrãcywómë drót (nr 3) wkòł miotlë drëgã rãkã. (Do tegò mòżna ju ne gumòwë skòrznie scygnãc). To, co òstónie z zawijónégò drótu (nr 3), zarzesziwómë tak, cobë sã drót (nr 3) niepòtrzebno nie piñdlòł przë robòcë. Òbùwómë skòrznie, bë paradno wiñc na òbòrà. Zamiòtómë wietwiama (nr 2) do dołu, sztil (nr 1) trzimiającë w rãkach. Òpasowac przë tim mùszë na to, cobë sã sztilã (nr 1) òkã nie wëczidnãc a wietwiama (nr 2) za mòcno do zemi nie przëcëskac, cobë swòjich persczich diwanów nie skazëc. Miotlã mùszë zatacëc przed dzëcama a niespòsobnyma białkama z bardòwkã na brodze.

Do ùdzrzeniò w najim krómie a pamiãtòjta na przëidnosc: Z naszã miotlã wszëtczë smieć flot wëmiecesz!

(...) dzysdnia wikszosc towòrów je robionò w Chinach, temù pierszò instrukcjô je pewno prawie w tim jãzëkù. Në tej je nót to przedolmaczëc.

Spòlszczëc a jész lepi – skaszëbic. A kùli më mómë kaszëbszczich Chińczików abò chińszczich Kaszëbów?